

Katedra produkce

Posudek teoretické práce – bakalářské ☐ / magisterské ☐

Autor/ka práce: Daniel Bleha
Název práce: Popularizace českého filmového průmyslu široké veřejnosti

Posudek vedoucí/ho práce ☐Posudek oponenta/ky ☒

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště): MgA. Pavel Strnad

Hodnocení obsahu a výsledné podoby teoretické práce
Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce: C
Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu: C
Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu: C
Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol a jejich proporce: C
Jazyková a stylistická úroveň práce: B
Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejaté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě): B
Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava: B
Původnost práce, přínos k rozvoji oboru: C
Celkové hodnocení práce (A-F): C

(vysvětlivky hodnocení: A = výborný výkon převyšující daná kritéria, B = nadprůměrný výkon s minimem chyb, C = průměrný výkon s přijatelným počtem chyb, D = přijatelný výkon s větším počtem chyb, E = výkon vykazující minimální naplnění kritérií, F = nepřijatelný výkon)

Doporučení:

Vlastní slovní hodnocení teoretické práce obsahuje odstavec shrnující obsah práce a její závěry; rozvádí detailněji hodnocení dílčích kritérií uvedených výše, zejména zdůvodnění známek D, E, F; vyzdvihuje přednosti práce, zvláště v případě hodnocení A, B; formuluje otázky, k nimž se student/ka musí při obhajobě vyjádřit; na závěr uvádí jednoznačné vyjádření, zda autor prokázal či neprokázal schopnost samostatné tvůrčí činnosti ve své oblasti výzkumu, zda jeho práce splňuje či nesplňuje požadavky standardně kladené na diplomové práce, zda vedoucí/oponent práci doporučuje či nedoporučuje k obhajobě a jakou známku navrhuje. Slovní hodnocení má typicky rozsah 1 normostrany; v případě práce bez výtek může být i kratší. U prací, kde není co vytýkat, je namísto položit doplňující otázku ve smyslu, kam by uchazeč pokračoval v dalším výzkumu.

Vlastní slovní hodnocení teoretické práce:

Posluchač si jako téma svojí bakalářské práce zvolil „popularizaci českého filmového průmyslu široké veřejnosti“, ale pod tímto poněkud širokým názvem se skrývá popis transformace filmové publicistiky s příchodem internetu a analýza on-line aktivit filmových institucí a organizací v České republice. Hned v úvodu autor konstatuje, že i přes nárůst zájmu o filmový průmysl během pandemie covid-19 se informace o fungování a významu audiovizuálního průmyslu nedostávají k širší veřejnosti a klade si otázku, jak tuto situaci napravit.

V první části se posluchač stručně věnuje popisu mediálního trhu v této oblasti po roce 2000 a srovnává ji se současným stavem. Dochází k ne příliš překvapivému zjištění, že zanikly tištěné mainstreamové časopisy (Cinema, Premiere), které byly zaměřeny čistě na film, a vycházejí už jen specializovaná odborná periodika (Cinepur, Film a doba). Pochopitelným důvodem těchto změn byl vznik internetových portálů, které zprostředkovávaly informace ze světa filmu mnohem rychleji než tištěné měsíčníky, a využívaly všech předností on-line prostředí - umožňovaly přístup k audiovizuálnímu obsahu (trailery, ukázky, rozhovory), poskytovaly sociální interakci mezi filmovými fanoušky (hodnocení filmů, soutěže), atd. Autor práce bohužel tuto transformaci, která trvala celou dekádu a měla docela zajímavý vývoj, zcela opomíjí. V další části posluchač analyzuje aktivity vybraných českých filmových institucí a organizací na sociálních sítích a hodnotí tuto činnost z pohledu přínosu k propagaci českého filmového průmyslu. Jeho závěrem je, že ačkoliv snaha o propagaci AV průmyslu v on-line prostoru je značná, jejich dosah pro širokou veřejnost je velmi malý.

Obávám se, že autor práce dělá chybu v tom, že všechny tyto mediální aktivity hodnotí z obecného pohledu „propagace českého audiovizuálního průmyslu“. Bylo by zajímavější analyzovat aktivity jednotlivých organizací podle jejich zaměření, protože každá z těchto institucí propaguje primárně svoji činnost. Dohromady samozřejmě vytvářejí určitý obraz české audiovizuace, ale ten se skládá z dílčích obrazů tvořených jednotlivými částmi filmového průmyslu. V této části práce se také projevuje to, že autor v úvodu přesněji nedefinoval termín „český audiovizuální průmysl“ – takto široký pojem by bylo potřeba zúžit nebo rozdělit, aby bylo zřejmé, zda se zabýváme původní českou tvorbou, zahraničními zakázkami natáčenými v České republice nebo filmovými festivaly. Každá z těchto oblastí má totiž jiné cíle a vyžaduje trochu jiný přístup.

Poslední část práce je věnovaná porovnání mediálního obrazu akčního filmu „The Gray Man“ natáčeného v produkci Netflixu v ČR a českého filmu Jana Svěráka „Betlémské světlo“. Autor zde konstatuje, že informační obsah byl u obou projektů značně rozdílný, což vzhledem k výše uvedenému není nijak překvapivé. Práci pak uzavírá pohled filmových producentů a publicistů na tuto problematiku, v němž se pouze potvrzují dříve uvedená tvrzení.

Bakalářská práce Daniela Blehy je solidně zpracovaná, snaží se analyzovat problémy propagace českého audiovizuálního průmyslu a současný stav médií zabývajících se filmem. Bohužel však zůstává většinou jen na povrchu, autor se nesnaží o detailnější vhled do jednotlivých oblastí audiovizuace a úplně rezignuje na nějaký návrh řešení popisovaných problémů.

Práci doporučuji k obhajobě s výslednou známkou C.

Film and TV School of Academy of Performing Arts in Prague
Smetanovo nábřeží 2, 116 65 Praha 1, Czech Republic
tel +420 234 244 301, fax +420 234 244 363
fam@famucz, www.famucz

Doplňující otázky:

Proč ve své práci pomíjíte roli České televize, která je jedním z největších výrobců AV děl v ČR?
Uveďte nějaké příklady ze zahraničí, kde je podle vás propagace audiovizuálního průmyslu
institucionálně lépe vyřešena než v ČR.

Jakým způsobem by měl Státní fond kinematografie komunikovat se širokou veřejností na sociálních
sítích?

Datum: 5.9.2021

Podpis: Pavel Strnad

